

True story

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΑΝ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ «ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ», ΤΗΝ ΙΔΙΑ «ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΤΗΣ» ΚΑΙ «ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ», ΕΝΩ ΑΛΛΟΙ ΠΑΡΟΜΟΙΑΖΟΥΝ ΤΗ ΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΜΕ ΑΥΤΗ ΤΟΥ ΝΤΑΓΚΛΑΣ ΚΟΠΛΑΝΤ. Η ΕΥΗ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΩΤΑ ΖΕΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΓΡΑΦΕΙ.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΟΝΙΑ ΤΑΛΑΝΤΙΝΟΥ

Οι κριτικές σας συμπαθούν ιδιαίτερα. Σας «αγχώνει» καθόλου αυτό; Με ευχαριστεί τρελά. Αυτό που με αγχώνει είναι οι κακές κριτικές. Ωστόσο, μετά από πολύ καλές κριτικές ανησυχώ λίγο για την αντιμετώπιση που θα έχει το επόμενο βιβλίο. Οι καλές κριτικές είναι ένα πρόβλημα, που είμαι διατεθειμένη να υποφέρω. Όμως, πάντα κάποιος θα γράψει και μια κακή, έτσι, για να κρατάμε τις ισορροπίες.

Ποια κριτική περιμένετε με αγωνία; Υπάρχει κάποιο σχόλιο που θυμάστε χαρακτηριστικά; Της μαμάς μου, που είναι δύσκολη, αλλά έχει διαβάσει το «Χάπι Λου» 30 φορές. Του Ηλία Ψηλάντη, του Στέλιου Κραουνάκη, του Δημοσθένη Κούρτοβικ, τον οποίο φοβάμαι. Ο πατέρας μου με ρώτησε πολύ δειλά και με ανησυχία όταν βγήκε το «Χάπι Λου». «Όλα αυτά που γράφεις τα έχεις κάνει, παιδάκι μου;»

Γιατί γράφετε; Γιατί οι άνθρωποι γράφουν; Ο Φρόντ υποστηρίζει ότι υπάρχει ένα κενό στην παιδική ηλικία που ο λογοτέχνης προσπαθεί να γεμίσει γράφοντας, ώστε να γίνει αγαπητός από το κοινό και να πάρει την αγάπη που του έλλειψε. Σίγουρα, υπάρχει μια διαστροφή στο γράψιμο, ένα εσωτερικό κίνητρο. Δεν εξηγείται αλλιώς γιατί κάποιος κάθεται και σπαταλάει, χωρίς την υπόσχεση επαρκούς αντικρίσματος, χρόνια από τη ζωή του πάνω από λεπταίσθητες αλλαγές στις λέξεις, το ύφος, τους διαρκώς μεταβαλλόμενους και ανυπόταχτους χαρακτήρες ενός χειρόγραφου.

Τα βιβλία σας διαβάζονται χωρίς κόπο. Ισχύει αυτό που λένε ότι συμβαίνει, ότι, δηλαδή, γράφτηκαν με κόπο; Έτσι είναι. Γράφτηκαν με πολύ κόπο, ξενύχτι, διορθώσεις και κέντημα. Ο καθένας μπορεί να γράψει ένα δυσνόητο, πομπώδες και δυσκολοδιάβαστο κείμενο και αυτά είναι ο εφιάλτης μου.

Ποια ανάγκη κινητοποιεί τη γραφή σας; Οι ήρωές μου θέλουν να ζήσουν τη ζωή που τους ταιριάζει, να κάνουν αυτά για τα οποία είναι φτιαγμένοι. Θέλουν πρώτα να βρουν το δρόμο και μετά να τον περπατήσουν, ανεξάρτητα αν αυτό ταιριάζει με την άποψη των γο-

νιών, της γειτόνισσας ή της κοινωνίας. Αυτή είναι η κύρια ανάγκη μου και σκεφτόμουν ότι γι' αυτό βάζω και τους ήρωές μου να το κάνουν.

Οι συμβουλές της γιαγιάς, οι ατάκες των φίλων... Από πού αντλείτε εικόνες και ιστορίες; Από τη ζωή μου, τους φίλους, τους συγγενείς μου. Τους χρησιμοποιώ κατά κόρον, γι' αυτό φροντίζω να είναι ενδιαφέροντες. Τους συγγενείς δεν μπορείς να τους διαλέξεις, αλλά υπήρξα τυχερή, οι δικοί μου προσφέρουν φοβερό υλικό, ενδεχομένως και για σίριαλ. Η γιαγιά στο βιβλίο, ας πούμε, είναι αληθινή. Τα υπόλοιπα τα σκέφτηκα και ήθελα να τα δω σε δράση, τη διατίδραση του ζευγαριού, το τι συμβαίνει όταν σου σκάει ένας έρωτας ενώ είσαι –και πάντα είσαι– ανυποψίαστος.

Τι τίτλο θα βάζατε στη ζωή σας; Χάπι Λου, Σχεδόν Σούπερ και Όλα τα Μήλα. Όπως με κατηγορεί η φίλη μου η Ευδοκία: Ζω μονίμως σ' ένα μυθιστόρημα. Δεν έχει δίκιο, ζω σε σειρά μυθιστορημάτων! Είμαι λίγο δραματική, πολύ ανοιχτή, πολύ διαδραστική, επίσης χρειάζομαι και αντέχω την ένταση.

Αυτόν τον καιρό έχετε σκαρφιστεί κάποια ιστορία; Θα είναι κάτι στο οποίο θα εμπλέκονται μετανάστες χωρίς χαρτιά, που θα προσκρούουν με δύναμη πάνω στην αδυναμία τους να ενσωματωθούν στον εξωγίνο, γι' αυτούς, πολιτισμό μας. Γράφω και ποιήματα, πράγμα για το οποίο ντρέπομαι. Επίσης, θέλω να εκδώσω διηγήματά μου και άλλα...

Πώς θα ήταν η ζωή μας χωρίς ιστορίες; Άλλη, αν μιλάμε για τη δική μου. Από τεσσάρων χρόνων διαβάζω συνέχεια, λέει η μαμά μου. Βασίζομαι στη λογοτεχνία για παρηγοριά, ψυχαγωγία, παροχή εναλλακτικών προτύπων. Βασίζομαι στη λογοτεχνία –αλλά και στα Αστερίξ– για διάφορες πληροφορίες επιστημονικές, πολιτικές και άλλες που παίρνω για τον κόσμο, οπότε πραγματικά δεν ξέρω τι θα απογίνω χωρίς αυτήν.

Το «Όλα τα μήλα» κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Κέδρος.

Βιβλία της: Σχεδόν σούπερ, Χάπι Λου